



60 ÅRSDAG FOR SEJR I KOREAKRIGEN 60 ÅR MED VÅBENHVILE - UDEN FRED



1

Særligt Arirang show vises i disse dage på 1. maj stadion i Pyongyang i anledning af 60-årsdagen for våbenhvilen og DDF Koreas sejr i Koreakrigen

Indhold:

Leder: 60 år uden fred i Korea – udskift våbenhvileaftalen med en fredsaftale nu.....	side 2
Sejren over USA i Koreakrigen fejret i Korea.....	side 3
Venskabsforeningen har fået aktindsigt.....	side 4
Normale forhold på vej i Kaesong.....	side 6
Spændende Korea-debatmøde i Venskabsforeningen.....	side 7
USA svigter mulighed for at skabe fred.....	side 8
Filmanmeldelse: Den glemte massakre.....	side 9
Korte nyheder.....	side 10
Politisk svindel bag Koreakrigen.....	side 12
Nordkoreaindsamlingen.....	side 18
Turen går til Nordkorea.....	side 19

Leder:

60 ÅR UDEN FRED I KOREA - UDSKIFT VÅBENHVILEAFTALEN MED EN FREDSAFTALE NU



Våbenhvileaftalen underskrives her i Panmunjom den 27. juli 1953 af general Nam Il, Koreas Folkehær (th.), og generaløjtnant William Harrison, US Army/öUnited Nationsö Command (tv.).

I over 60 år har krigens mørke skyer hængt truende over Koreahalvøen. Siden våbenhvileaftalen blev underskrevet i juli 1953, har der hersket en tilstand af hverken fred eller krig i Korea, og faren for et nyt krigsudbrud har vedvarende været til stede. Det er derfor nu på høje tid at erstatte våbenhvileaftalen med en fredsafteale. Ingen andre krige i historien har fået lov at stå uafsluttet så længe uden en fredsafteale.

Korea er et relativt lille land og folk. Alligevel har det siden 1945 været svært belastet af at stå konfronteret med supermagten USA. USA's soldater og avanceret masseødelæggelsesvåben er stadig stationeret i det sydlige Korea efter Japans kapitulation efter Koreas befrielse i 1945.

Klart imod befolkningens vilje gennemtvang USA i 1945 en kunstig deling af Korea, og det fremprovokerede Koreakrigen den 25. juni 1950. USA's mål dengang var, at underligge sig hele den tidligere japanske koloni og anvende Koreahalvøen som videre sprængbræt i en offensiv mod Kina.

Koreakrigen var samtidig USA's første imperialistiske krig efter anden verdenskrig og udgjorde begyndelsen på USA-imperialismens ambition om at dominere og kontrollere hele verden.

USA's ødelæggelse af Korea og dets overgreb på befolkningen med millioner af døde civile i såvel Nord- som Sydkorea igennem 3 år var grusom. Men USA-koalitionens tab ó både menneskelige og materielle ó var også enorme.

Systematisk aftalebrud

Derfor blev USA efter flere forsøg på skinforhandlinger den 27. juli 1953 tvunget til at underskrive en våbenhvileafteale med Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DDF Korea). Og som sagt har der siden hersket en tilstand af hverken fred eller krig mellem de to parter.

Knap var blækket på underskrifterne på våbenhvileaftalen tørt førend USA systematisk begyndte at undergrave de punkter, som man var blevet enige om.

I aftalens artikel IV punkt 60 fremgår, at de to parter inden 3 måneder skal afholde en politisk konference på højt plan for at aftale tilbagetrækning af alle udenlandske tropper fra Korea og andre spørgsmål af fælles interesse. I stedet indgik USA i oktober 1953 en gensidig forsvarspagt med Sydkorea for at retfærdiggøre en permanent stationering af amerikanske tropper i Sydkorea.

Og i aftalens § 13 stipuleres det, at begge parter skal ophøre med at indføre nye kampfly, panservåben og andre våben og ammunition. Kun udskiftning af nedslidte eksisterende våben var tilladt. Men klart i strid hermed har USA igennem årene indført store mængder topmoderne våben i Sydkorea ó herunder atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben allerede siden 1957.

Den Militære Våbenhvilekommission (MAC), som skulle træffe afgørelser om brud på våbenhvileaftalen og Neutrale Nationers Overvågningskommission (NNSC), der skulle overvåge overholdelse af våbenhvileaftalen har i realitet ikke kunnet fungere på grund af USA's ensidige egenrådige handlemåde.

Den koreanske våbenhvileafteale har i dag for længst udspillet sin rolle og formål, idet USA i årevis groft har overtrådt eller ignoreret den aftale, som man selv² højtideligt i 1953 underskrev som den ene part: öfor at forhindre ny militær optræning i Korea og faren for ny krig.ö Ingen har længere nogen illusion om, at denne aftale kan spille nogen positiv rolle.

Fjendtlighed skal ophøre

Våbenhvileaftalen definerer DDF Korea og USA som de fjendtlige parter. Hvis dette ikke ændres vil det være umuligt at mindske spændingen og opnå fred og sikkerhed på Koreahalvøen i fremtiden. På samme måde kan man ikke forvente sig en selvstændig, fredelig og forsonlig udvikling for den koreanske nation.

Det er nu over 30 år siden DDF Korea foreslog våbenhvileaftalen erstattet med en fredsafteale og en ny stabil fredsmekanisme indført. Og siden har republikken gjort sig store anstrengelser for at føre disse forslag ud i livet.

At erstatte våbenhvileaftalen med en fredsafteale er en afgørende forudsætning for at forhindre yderligere oprustning og våbenkapløb på Koreahalvøen, løse atomvåbenspørgsmålet og udvikle relationer mellem DDF Korea og USA samt mellem Nord- og Sydkorea.

Den danske regering opfordres hermed også til at støtte en fredsafteale i Korea. Det kan blandt gøres ved at trække Danmark og danske officerer ud af den USA ledede öFNö-kommando i Sydkorea, der kun medvirker til at trække den koreanske konflikt i langdrag.

A.K.

SEJREN OVER USA I KOREAKRIGEN FEJRET I KOREA

Venskabsforeningen Danmark-DDF Koreas delegation var med ved den storslåede fejring af 60-årsdagen for sejren over USA i Koreakrigen



Fra militærparaden i Pyongyang den 27. juli 2013 i anledning af 60-årsdagen for sejren i Koreakrigen.

60-årsdagen for afslutningen på Koreakrigen blev fejret efter alle kunstens regler i Korea. Venskabsforeningens delegation på 5 medlemmer var på nærmeste hold. Anledningen til begivenhederne vakte både glæde og alvorlig eftertanke. For 60 år siden vandt de folkelige kræfter for første gang over verdens største imperialistiske militærmagt i historien ó nogle kalder det öUSAøs første Vietnamö ó men samtidig blev Koreas ulykkelige deling og splittelse cementeret.

Højdepunktet for årsdagen var en gigantisk militær og civil parade på Kim Il Sung-pladsen i Pyongyang. Her deltog ca. 2 millioner mennesker, der defilerede forbi de mange tusinde tilskuere og pressefolk. Ligeledes sås en flyopvisning og afslutningsvis et gigantisk festfyrværkeri. DDF Koreas leder kammerat Kim Jong Un og hans hovedgæst Kinas vicepræsident Li Yuanchau var til stede tribunen. Tilstede var også et stort antal både koreanske og kinesiske veteraner fra Koreakrigen og ca. 2000 andre udenlandske gæster. På selve 60-årsdagen blev ligeledes åbnet et helt nyt og storslået museum for Koreakrigen ó Fatherland Liberation War ó i nærheden af det gamle museum. Det er meget spændende museum med mange interessante historiske detaljer.

Derudover blev begivenheden fejret med en række massemøder overalt i DDF Korea. Hertil kom også en fredsmarch fra Pyongyang til Kaesong og Panmunjom,



Kammerat Kim Jong Un ses her på tribunen ved militærparaden.

hvor venskabsforeningens delegation også deltog med medbragte bannere. Delegations medlemmer lærte samme med de mange andre fra venskabs- og solidaritetsorganisationen fra hele verden at råbe Chosonun hanada (Korea is one!) og Migun nagaga (US troops get out!).



Kumsusanpaladset ó bemærk at den tidligere store paradeplads foran paladset nu er ombygget til en folkepark.

3

Et andet højdepunkt under Venskabsforeningens besøg i Korea var besøg i Kumsusanpaladset i det nordlige Pyongyang, hvor afdøde leder kammerat Kim Jong Il nu er stedt til hvile i et nyåbnet gravkammer i paladsets vestfløj. Præsident Kim Il Sung ligger i samme palads øverst. På samme måde som med præsident Kim Il Sung ses alle kammerat Kim Jong Il's ordner og medaljer udstillet sammen med hans seneste bil og den togvogn han døde i. I toget ses også hans tøj og sko. Der blev også tid en særforestilling af det verdensberømte Arirang-show på 1. maj-stadion, en gigantisk koncert med det berømte Unhasu-orkester i Jang Jo Yang-stadionhallen og efterfølgende danseshow på Kim Il Sung-stadion i Pyongyang.



Venskabsforeningens delegation og de koreanske værter Kang, Kim og Chon ved delegationens afrejse fra Pyongyangs Hovedbanegård 31. juli 2013.

A.K.

VENSKABSFORENINGEN HAR FÅET DELVIS AKTINDSIGT HOS UDENRIGS- OG FORSVARSMINISTERIET

Af Anders Kristensen

Efter flere måneders ventetid fik Venskabsforeningen endelig i juni måned begrænset aktindsigt i dokumenter fra forsvars- og udenrigsministeriet.

Da Venskabsforeningen blev bekendt med, at Danmark i al stilhed allerede under Nyrup Rasmussen-regeringen i 2000 var genindtrådt i den såkaldte FN-kommando i Korea anmodede foreningen i begyndelsen af året om aktindsigt i denne sag hos forsvarsministeriet og udenrigsministeriet.

I svaret fra forsvarsministeriet fremgår det, at Danmark sammen med 15 andre nationer i forbindelse med våbenhvileaftalen i 1953 indgik en aftale om at returnere til Korea i tilfælde truende kriser og konflikter på den koreanske halvø. Ifølge akterne finder forsvarsministeriet, at der er juridisk grundlag herfor med henvisning til Sikkerhedsrådsresolution 83 og 84 fra 1950. Det har Danmarks forsvar så siden 2000 skønnet nødvendigt og dog blev Danmarks genindtræden i FN-kommandoen først materialiseret i april 2009. Siden da har Danmark permanent haft en officer stationeret på Yongsan-basen ved Seoul og en i Den Demilitariserede Zone ved Øst korridoren. Derudover deltager Danmark med et skiftende antal officerer i de store tilbagevendende amerikansk ledede militærovelser så som Key Resolve, Foal Eagle og Ulji Freedom Guardian-øvelser. Ifølge akterne fra Forsvarsministeriet deltog forsvarskommandoen og flyvertaktisk kommando med hver to officerer i forårets Key Resolve øvelse og derudover deltog to danske officerer fra ambassaden i Seoul i en såkaldt Table Top Exercise forud for Key Resolve øvelsen.

Videre hedder det i akterne fra Forsvarsministeriet, at Danmarks deltagelse i FN-kommandoen skal ses som et led i konsolideringen af denne kommando og i øvrigt skal ses i sammenhæng med en bilateral strategisk aftale mellem Danmark og Sydkorea, hvori indgår informationsdeling samt en forsvarsindustriamarbejdsaftale mellem de to lande.

Blandt akterne fra Udenrigsministeriet ses også et takkebrev fra april 2009 fra USA's øverstkommanderende i Sydkorea general Walther Sharp til den danske forsvarschef admiral Tim Sloth Jørgensen. I dette brev hedder det bl.a.: "Deres engagement sender et klart signal til Nordkorea og verden om at støtten til FN-kommandoen og Sydkorea er stærk og urokkelig."

I et andet brev dateret 8. november 1999 fra FN-kommandoens hovedkvarter fra protokolofficer Grace Kim til den danske ambassadør i Seoul Leif Donde forklares denne hvordan det danske ønske om at genindtræde i FN-kommandoen i Korea formelt skal behandles. Man ser frem til en formel ansøgning fra den danske regering.

Men i et internt notat fra Udenrigsministeriet dateret den 16. marts 2000 fremgår det, at sagen forholder sig således, at den danske ambassade i Seoul har modtaget en opfordring fra USA fra den amerikanske øverstkommanderende for FN-kommandoen om dansk genindtræden som aktiv deltager i kommandoen. Og videre i samme notat (der er fyldt med overstregningen om ting vi ikke må læse) ses der en anbefaling til udenrigsminister Niels Helveg Petersen af fornyet dansk aktiv deltagelse i FN-kommandoen, idet det vil give Danmark en bedre mulighed for at følge med i udviklingen i Nordkorea og dermed den sikkerhedspolitiske situation på Koreahalvøen. "Det er vurderingen, at dansk genindtræden i FN-kommandoen (overstreget) vil blive påskønnet som udtryk for loyal støtte til bestræbelserne på at holde sikkerhedssituationen på den koreanske halvø under kontrol. På den baggrund indstilles, at man fra dansk side retter henvendelse til FN-kommandoen med henblik på, at Danmark aktivt genoptager sin plads i FN-kommandoen."

Det blev så besluttet af den danske regering og den 14. april 2000 taget til efterretning af Udenrigspolitisk Nævn. På den måde genindtrådte Danmark i al stilhed i den 100 % USA-styrede FN-kommando i Sydkorea.

På den måde er Danmark nu medansvarlig for den fastlåste konfrontationen i Korea. Det bemærkelsesværdige ved denne sag er, at den såkaldte FN-kommando i Korea ikke er en lovligt besluttet FN-kommando. Der findes kun denne ene af slagsen. Den er kommet til verden under omstændigheder, der må betegnes som politisk svindel fra USA's side. (Læs artikel herom på siderne 12-17 i dette Korea Bulletin). Den har ikke mandat fra FN, der normalt skal fornyes efter en bestemt periode. FN-kommandoen bærer ikke de blå baretter og soldaterne modtager ikke FN-fortjenstmedalje, som ellers alle andre FN-

kommandoer i verden gør. Den danske orlogskaptajn Niels-Ole Mannerup fra United Nations Command i Sydkorea udtrykker det således tydeligt i et kompendium om det øløste koreanske problem, Seoul, oktober 2010: øTrods missionens navn er man ikke FN-observatør. Denne misforståelse må og skal ryddes af vejen. øFor gængse fredsbevarende FN-operationer gælder, at missionens mandat skal fornyes ó typisk hvert år. Sådan er det ikke for den forenede FN-kommando. Først den dag, hvor en vedvarende fredsftale kan underskrives, vil FN-kommandoen blive deaktiveret. ø

Det giver stof til eftertanke om hvorfor USA ikke ønsker at indgå en fredsftale med DDF Korea. Som forholdet er nu, har USA et evigt mandat for deres militære tilstedeværelse i Korea, som man stedse søger udvidet med flere allierede så som Danmark og en række andre lande.

At USA misbruger FN's navn i Korea er der flere eksempler på. Den 18. november 1975 besluttede FN's 30. generalforsamling resolution nr. 3390B, hvorefter det besluttes, at alle udenlandske tropper under FN-flag tilbagetrækkes fra Sydkorea og FN-kommandoen opløses. Det har USA høj flot blæst på sidenhen.

I 1972 sendte Sydkorea tilskyndet af USA 15.000 soldater ó de såkaldte øsorte baretter- til Vietnam til støtte for USA's strategi om at øAsiengøre- deres krig imod Vietnams folk. Mange af disse soldater bar FN-mærker på deres uniformer fra FN-kommandoen i Korea selvom FN aldeles ikke havde blåstemplet den USA-initierede mission.

Korea Bulletin har talt med tidligere efterretningsofficer Anders Kærgaard (kendt fra sagen om offentliggørelse af video om danske soldaters passivitet ved mishandling af irakiske civile fanger under Green Desert i 2004) om hans vurdering af den danske genindtræden i FN-kommandoen i Sydkorea. Kærgaard siger til Korea Bulletin: øSagen fra Korea er en del af fortællingen om, at forsvarets ledelse hele tiden er på jagt efter nye missioner og bevillinger, som det danske forsvar kan komme til at deltage i ude i verden. Især set i lyset af, at tilbagetrækningen fra Afghanistan. Sagen om Sydkorea og FN-kommandoen er et godt eksempel på, at forsvaret er uden politisk ledelse. Forsvarsledelsen definerer selv deres opgaver således, at politikerne blot skal nikke ja. Den handler som en stat i staten. I tilfældet Korea sælges sagen på, at det er vigtigt, at Danmark er med fremme for at undersøge og observere i eventuelle kommende konfliktområder i verden, således at politikerne har et klarere grundlag at tage stilling til dansk engagement, hvis situationen optrappes, sagde Anders Kærgaard.

I KOREA SPISER DE HUNDE

Ved Ulla Nørgaard Pedersen



Tangogisuppe med kogte ris og Kimchi

I Korea spiser man hunde. Det kunne man læse på bagsiden af Pyongyang Times den 20. juli 2013, i en artikel skrevet af Jong Sun Hwa, og selv om det er en bagsideartikel er den god nok.

Jong Sun Hwa fortæller, at koreanerne fra gammel tid har kendt til at spise hund tilberedt på forskellig måde. Særligt populær er Tangogi Suppe, som tilberedes af hundekød. Retten serveres med gennemkogt kød i en varm skål, krydret med en sauce af stærk rød peber kogt i olie. Der serveres kogt ris og hirse til.

Tangogi Suppe er kendt som en helsebringende spise, og modvirker specielt tab af energi i den varmeste tid på året. I leksikon om traditionel koreansk medicin fra 1700 tallet (Tongibuigogam) siges, at Tangogi Suppe er godt for de indre organer, regulerer blodet, styrker tarmsystemet, og opvarmer taljen og knæene. Suppen øger også energien i den varme tid.

Man mener, at traditionen med at spise Tangogi Suppe i den varmeste tid af året stammer fra princippet om ølike cures like- i traditionel koreansk medicin, hvilket i dette tilfælde betyder, at varme skal kontrolleres med varme.

Andre traditionelle retter i den varme tid, er Samgyethang, som er kogt kylling fyldt med ris, ginseng og forskellige urter. Fiskegrød, ris vælling med røde bønner, og stegte ål er også på menuen.

Den varmeste tid i 2013 er perioden 13. juli ó 14. august. Tangogi restauranter, og andre catering virksomhed har travlt i denne tid, med at servere de populære folkelige retter.

Kil Jong Sun, som bestyrer Janghun Restaurant i Pyongyang fortæller, at mange mennesker kommer for at spise Tangogi Suppen, der er kendt for at være en helsebringende spise i midsommertiden. Der serveres også dampkogt Tangogi filet, og ribben, suppleret med Kimchi med kål og agurker.

NORMALE FORHOLD PÅ VEJ I KAESONG

DDF Korea og Sydkorea er blevet enige om at vende tilbage til normale forhold omkring den Kaesong industrizone i DDF Korea tæt på den demilitariserede Nord-Syd zone.

Af Gert Poder



Fra Nord-Syd forhandlingerne om genåbning af Kaesong Industrizonen. Tv. ses Sydkoreas chefforhandler Kim Ki Wong og th. ses DDF Koreas chefforhandler Park Chol Su.

133 dage eller fire måneder og seks ufrugtbare møder efter, at den voldsomme militær-politiske krise i marts-april 2013 mellem Sydkorea og DDF Korea førte til rømning af Kaesong Industrial Zone (KIZ), forhandler de to parter nu om en normalisering af forholdene.

Det sker efter at DDF Koreas Komité for Koreas fredelige genforening (CPRK) overfor de sydkoreanske myndigheder og ikke mindst de virksomheder, der har investeret i den økonomiske zone, har garanteret, at zonen fremover vil kunne fungere i enhver situation i ethvert tilfælde. Eller sagt på dansk: DDF Korea vil ikke gentage den totale nedlukning af området, der dengang fandt sted.

I en fem-punkts udtalelse foreslår komiteen, at nord og syd mødes den 14. august for at få tingene talt til rette. I udtalelsen giver komiteen atter sydkoreanske forretningsfolk fri adgang til zonen, garanterer at de nordkoreanske arbejdere vil være til rådighed, samt sikrer fuld beskyttelse af det sydkoreanske personale og investorernes anlægsinvesteringer.

De sydkoreanske myndigheder har gennem lang tid presset på for at få DDF Korea til enten at tillade en

genoptagelse af aktiviteterne, eller at nedlægge den økonomiske industrizone. Det skyldes ikke mindst kravet fra de sydkoreanske investorer om erstatning for de tab, de har lidt gennem den fire måneder lange lukning.

DDF Korea besluttede sig i april for at bede de cirka 1500 sydkoreanere, der arbejdede i KIZ, om at vende tilbage til Sydkorea, der på det tidspunkt var involveret i en storstilet, aggressiv militærøvelse langs den demilitariserede zone, DMZ. DDF Koreas militære ledelse frygtede, at USA og Sydkorea ville bruge de sydkoreanske arbejders tilstedeværelse i DDF Korea som en undskyldning for at optrappe militærøvelsen til en egentlig øbefrielsesaktion. Samtidig evakuerede DDF Korea de 53.000 arbejdere, som til daglig udgør den produktive arbejdsstyrke i industrizonen.

KIZ blev i sin tid skabt som et resultat af den daværende sydkoreanske præsident Kim Dae Jungs øsolskinspolitik i slutningen af 1990'erne. Zonen blev åbnet i 2004, og den står som et sjældent eksempel på inter-koreansk samarbejde. Udover at skaffe valuta til DDF Korea, står den økonomiske zone for mange, både på den koreanske halvø og internationalt som et spinkelt bevis på, at de to dele af Korea stadig kan samarbejde konkret. Håbet er, at disse få, men vigtige samarbejdsprojekter, kan styrke den nødvendige dialog for en fredelig sameksistens og måske genforening af de to dele af Korea.



Nordkoreanske arbejdere på en virksomhed i Kaesong Industrizonen.

Fakta om Kaesong Industrial Zone

Geografi: 8 kilometer nord for DMZ

Område: 65 kvadratkilometer

Antal virksomheder: 123.000

Arbejdsstyrke:

53.000 fra DDF Korea

Arbejds løn: US \$ 160 pr. måned.

SPÆNDENDE KOREA – DEBATMØDE I VENSKABSFORENINGEN



Fra det velbesøgte Korea-debatmødet i København den 13. juni 2013 under overskriften: 60 år med våbenhvile i Korea ó Er der fare for udbrud af en ny Koreakrig?

Af Anders Kristensen

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea afholdt den 13. juni 2013 er velbesøgt offentligt debatmøde i Verdenskulturcentret i København under overskriften: 60 år med våbenhvile i Korea – Er der fare for en ny Koreakrig?

Oplægsholderne på debatmødet var de to kendte Koreaeksperter Geir Helgesen, leder af Nordisk Institut for Asienstudier (NIAS) og Peter Kim Laustsen, forsker på Forsvarsakademiets institut for strategi. I mødet deltog ca. 35 deltagere.

Geir Helgesen lagde flere gange i sit oplæg vægt på, at konfucianismen spiller en stor rolle i koreansk kultur - også politisk kultur i dag. Den isolation, som Nordkorea har været udsat for i over 60 år ikke er ukendt. Faktisk har hele Korea indtil 1945 levet i isolation i over 600 år med stor mistro overfor især fremmede stormagter. Derfor fandt Geir da også, at der var tale om ønsketænkning, når USA tror, at befolkningen i Nordkorea ville juble, hvis det lykkedes for USA at styrte styret i Pyongyang. Faktisk er der stor opbakning til Juche-ideologien eller den övi kan selvö nationalistiske politik. Hvis der var valg i morgen efter vestlig valgmetode ville der være en solid opbakning til landets leder Kim Jong Un.

Når man ser på USA's rolle i Korea, så har USA et meget stort ansvar for, at det er gået så skidt som det

er. USA delte for 100 år Asien op i et japansk og et amerikansk interesseområde og tillod således Japans brutale fremfærd mod Korea, sagde Geir, og videre fandt han at USA havde et meget stort ansvar for Koreakrigen og dens 3 millioner civile ofre. Hvis ikke Nordkorea havde angrebet mod Syd, så havde Sydkorea med USA opbakning angrebet Nordkorea.

Geir sagde også, at USA havde trukket en vestlig samfundsstruktur ned over Sydkorea, og at USA i virkeligheden havde meget svært ved at forstå asiatisk kultur.

Selvom Geir ikke havde det godt med atomvåben, så fandt han det nødvendigt for Nordkorea at besidde disse ultimative våben for at opretholde terrorbalancen overfor USA. Man havde lært af Irak, Afghanistan og Libyen. Geir mente det var forkert, at opfatte Nordkoreas styre for ömilitær liderligtö. tværtimod frygter man USA.

Geir reklamerede også for sin nye bog: öDialogue With North Korea?ö netop udkommet på NIAS forlag.

Peter Kim Laustsen fandt ikke der aktuelt var fare for udbrud af en ny Koreakrig ó også selvom man fra Nordkorea bruger en svulstig retorik. Når begge parter har atomvåben bliver der ikke krig, sagde Peter. Og videre fandt han, at Songunpolitikken i Nordkorea— betød, at militæret prioriteres fordi det skal sikre systemet og ideologien i sidste ende selvom det er dyrt. Peter oplyste videre, at det der gav mest anledning til militære konflikter mellem Nord og Syd siden afslutningen på Koreakrigen, var den manglende afklaring af grænsedragningen på vesthavet mellem de mange øer ud for Ongjinhavøen i Nordkorea. Det var i dette område en ny krig var ved at bryde ud i 2010 med Nordkoreas granatskud på Yonpyongdo og sænkningen af korvetten Cheonan.

Om Kinas fokuspunkter i forhold til Korea mente Peter, der var tre: Ingen atomvåben i Nordkorea. Ingen ustabilitet i Nordøstasien. Ingen ny krig i Korea. Han fandt, at det var örode linjerö for Kina, som USA kendte godt til. Videre vurderede Peter, at hele Koreahalvøen og Nordøstasien var et område med meget store militære magter stående overfor hinanden med den fare, der kan ligge heri.

Peter fandt også, at USA ikke for alvor tror Nordkorea ville finde på, at anvende atomvåben, hvilket ville være selvmord, snarere frygter USA spredning til terrorformål. Peter vurderede også, at Nordkorea er god til at spille de diplomatiske kort smart.

Dette er kun uddrag fra mødet. Venskabsforeningen har planer om at udgive en DVD-udgave af hele mødet.

Eks-præsident Carter:

USA SVIGTER MULIGHED FOR AT SKABE FRED I KOREA

Tidligere præsident Jimmy Carter understregede i en tale på Lafayette College i Easton den 22. april 2013, at USA's regering svigter mulighederne for fred i Korea ved ikke at gå i dialog med regeringen i Pyongyang. Jimmy Carter har besøgt DDF Korea to gange i rollen som fredsmægler og har dermed et godt kendskab til landet.



Eks-præsident Jimmy Carter ses her sammen med DDF Koreas præsident Kim Il Sung ved vellykket fredsmæglingsbesøg i juni 1994.

Ifølge avisen The Morning Call gav eks-præsident Jimmy Carter en forelæsning på Lafayette College i Easton den 22. april 2013 midt under den voldsomme konflikt mellem USA/Syd Korea og Nord Korea.

I sin forelæsning sagde Carter, at han kunne forsikre de flere tusinde tilhørerne om, at der ikke er noget Nord Korea ønsker sig mere end en fredsaftale med USA, samt ophør af den 60 år lange økonomiske blokade, således at landet får en ligeværdig chance for at handle med andre lande. Derfor havde Jimmy Carter også i midten af april taget initiativ til at skrive et brev til udenrigsminister John Kerry med opfordring til at gå i dialog med Kim Jong Un's administration.

Carter kaldte samtidig Nord Korea for et öparanoidtö land, der virkelig frygter, at USA kan finde på at angribe, ødelægge og styrte styret i landet.

Videre i forelæsningen sagde Carter, at ansvaret for den nuværende krisen mellem USA og DDF Korea ligger tilbage hos tidligere præsident Bush, der i 2002 brød rammeaftalen mellem USA og DDF Korea, som Carter havde været fødselshjælper til. Bush efterfølgende State of the Union-tale om DDF Korea som et öondskslandö skadede kun yderligere forholdet mellem USA og DDF Korea, sagde han.

Carter kom også ind på USA's kritik af menneskerettighedssituationen i DDF Korea og række andre lande, og sagde i den forbindelse, at kritikken virkede hul, når USA selv har store problemer med overholdelse af menneskerettigheder. Han henviste her til det store antal fanger, der stadig sidder tilbageholdt i Guantánamo uden rettergang eller sigtelse samt USA anvendelse af ubemandede droner til at myrde ömistænkteö og deres omgivelser rundt om i verden ö også uden rettergang.

Eks-præsident Carter sluttede sin forelæsning med følgende:

öHvis bare USA ville tale med nordkoreanerne, med cubanerne, med maoisterne, med palæstinenserne, med syrerne, så tror jeg vi vil få en fredeligere verden, der også vil tjene USA bedst i længden.ö A.K.

GENERALFORSAMLING



VENSKABSFORENINGEN DANMARK-DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK KOREA

**afholder ordinær generalforsamling
onsdag den 27. november 2013 kl. 19.00**

i

**Christianshavns Beboerhus
Dronningensgade 34
København K.**

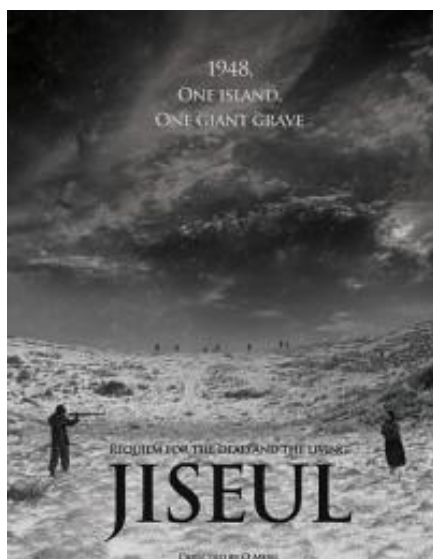
Indkaldelse med dagsorden udsendes til alle medlemmer senest 4 uger før.

Filmanmeldelse:

DEN GLEMTE MASSAKRE

CPH PIX sluttede fornemt med den koreanske film "Jiseul" om massakren på Jeju-øernes befolkning, der varede fra 1948 til 1953.

Ved Gert Poder



Ji Seul. Instruktion O Muel. 108 minutter. Vist i Dagmar i forbindelse med CPH:PIX 2013.

I november 1948 udstedte den amerikanske besættelsesmagt i Sydkorea ordre om, at alle der boede mere end fem kilometer fra fastlandet, var kommunister, og den beordrede den sydkoreanske hær til at opspore og henrette enhver, som blev taget til fange.

For beboerne på vulkan-øen Jeju syd for den koreanske halvø kom ordren på et skidt tidspunkt. Allerede den 3. april samme år havde sydkoreanske tropper fra fastlandet deltaget i en massakre, der varede helt frem til 1953 og som er opgjort til at have kostet cirka 30.000 øboere livet.

Den koreanske instruktør O Muel, der er født på Jeju, fortæller i Sundance-vindende Jiseul historien om en lille gruppe bønder, der i vinteren 1948 flygter fra de hærgende soldater. De flygter op i det vildsomme landskab på øens store vulkan, Halla. Her forsøger de at overleve i nogle af bjergets talrige grotter. Humøret holdes oppe med platte vitser om husdyr og kønsliv.

Parallelt skildrer filmen livet og den hårde tugt blandt de sydkoreanske tropper, hvis opgave er at opspore og udrydde den lokale befolkning. Mens befalingsmændene er overbeviste anti-kommunister og villig til at gøre hvad som helst for at slå øens befolkning ihjel, så er de menige soldater - de fleste unge rekrutter - godt klar over, at der er noget galt.

Selv om filmens budskab er politisk, så er filmens handling det ikke. I sort/hvide billeder skræller fotograf Yang Jung-hoons kamera alt kunstigt væk. De militære lederes brutale anti-kommunisme stilles overfor de flygtende øboeres sammenhold. "Jiseul" er det lokale Jeju-ord for kartofler, der bliver et symbol på overlevelse.

Jiseul, der er optaget med lokale amatørskuespillere, ryster især med sit sammenstød mellem vestlig og koreanske æstetik. Jeon Song-e's nærmest vulgære, vestligt inspirerede dødssymfoni spiller op til det endelige møde mellem ondskab og rodfæstet naivitet. Krigen fortærer dem en efter en, og til sidst er kun det nyfødte barn tilbage i sin døde mors favn. Hører nogen den lilles gråd. Og hvis ja, hvem kommer først?

USA's militær har aldrig erkendt sin andel i massakren på Jejus befolkning.

Filmanmeldelsen er sakset fra Dagbladet Arbejderen ⁹



NYHEDSHJEMMESIDE FRA DDF KOREA

**MASSER AF NYHEDER FRA KOREA
OG UDLAND**

**MASSER AF TOPAKTUELLE
VIDEOS OG FOTOS FRA**

DDF KOREA

GOD SØGEFUNKTION

GÅ IND PÅ:

www.kcna.kp

KORTE NYHEDER

1. MAJ:



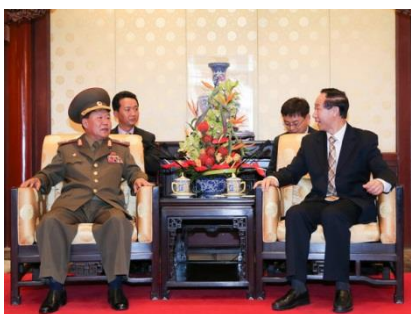
Venskabsforeningens velbesøgte bod hos Rød 1. Maj i København

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea var igen i år med hos Rød 1. maj i Fælledparken i København. Her havde foreningen en meget velbesøgt bod med salg af informationsmaterialer, og samtidig var det stedet, hvor man kan stille spørgsmål om situationen i Korea og få en god diskussion.

NORDKOREANSK KORTDISTANCE MISSILTEST

DDF Korea foretog 18.-19. maj 2013 tre kortdistance missiltest ud over Østhavet. Der var tale om rutinemæssige test. Alligevel kaldte FN's generalsekretær Ban testene for öprovokerende handlinger.ö Sagen blev ikke behandlet i FN's Sikkerhedsråd.

HÖJTSTÅENDE BESÖG I KINA



Vicemarshal Choe Ryong Hae besøgte Kina den 22.-25. maj 2013. Han ses her sammen med en kinesisk official Wang Jiarui.

Som personlig udsending for DDF Koreas leder kammerat Kim Jong Un aflagde vicemarshal Choe Ryong Hae Kina et officielt besög i dagene 22.-25. maj 2013. Efter en rundtur til forskellige områder af Kinas økonomiske udvikling blev Choe den 24. maj modtaget af Kinas præsident Xi Jinping. Choe overbragte et budskab fra kammerat Kim Jong Un, hvori denne understregede vigtigheden af at konsolidere og videreudvikle det traditionelle venskab

mellem DDF Korea og Kina. Hertil svarede Xi, at han fandt at venskabet skal udvikles på et strategisk og langsigtet niveau. Videre sagde Xi, at Kina fortsat vil yde en fast støtte til opbygning af en fremgangsrig socialisme efter koreansk model i DDF Korea.

NORD-SYD MINISTERMÖDE AFLYSES

Efter flere Nord-Syd forberedelsesmöder i Panmunjom aflyste DDF Korea deres deltagelse, da den nordkoreanske delegation på vej til Seoul den 12. juni pludselig fik at vide, at Sydkorea havde nedgraderet deres delegationsleder fra en genforeningsminister til en vicegenforeningsministeren. DDF Korea kaldte denne handling for en provokation og vendte tilbage til Pyongyang. Nord-Syd ministermødet skulle have forhandlet om genåbning af Kaesong Industrizonen og nye nord-syd familiesammenføringer i Røde Kors regi.

DDF KOREA RÆKKER HÅNDEN FREM TIL USA

Den 16. juni 2013 rakte DDF Koreas Nationale Forsvarskommission en hånd frem til USA's regering om dialog i stedet for provokationer og trusler, som har plaget situationen på Koreahalvøen de seneste måneder.

DDF Korea foreslog dybdegående samtaler med USA¹⁰ på højt niveau uden forhåndsbetingelser. For DDF— Koreas side vil der i en sådan dialog blive lagt vægt på afrustning, afspænding og total atomnedrustning i hele Korea. Ligeledes har DDF Korea fokus på ophævelse af sanktioner, indførelse af en ny fredsmekanisme samt forhandling om fredsaftale.

USA har indtil videre ikke besvaret den fremstrakte hånd.

SYDKOREAS PRÆSIDENT BESÖGER KINA

Sydkoreas præsident Park Geun Hye var i dagene 29. juni-1. juli 2013 på officielt besög i Kina.

Selvom præsident Park under besøget forsögte, at placere ansvaret for konflikten i Korea hos DDF Koreas atomforsvar, så endte besøget med en fælles udtalelse, der understregede behovet for atomafrustning og afspænding på Koreahalvøen. Kinas officielle nyhedsbureau Xinhua omtalte i forbindelse med besøget, at Kinas hovedbudskab er öfred og stabilitet og en atomvåbenfri Koreahalvö.ö

I en officiel udtalelse fra DDF Koreas nyhedsbureau den 1. juli hed det, at öPark har skadet DDF Koreas værdighed.ö Og videre: öPark bör forstå, at DDF Koreas atomforsvar blot er et skjold for retfærdighed og fred, og et nationalt klenodie, som aldrig kan blive genstand for en handel eller et forhandlingsemne

uanset hvor heftigt marionetgruppen (læs Sydkoreas regering) ó USA's krigstjenere ó taler om det.ö

HÖJTSTÅENDE BESÖG I CUBA

Cubas præsident Raul Castro modtog den 1. juli 2013 den nordkoreanske generalstabschef general Kim Kyok Sik. Det skete som led i en højtstående koreansk militærdelegations besøg i Cuba. I en tale til den cubanske forsvarsminister general Leopoldo Frias den 30. juni sagde Kim: öJeg har set jeres succeserne i kampen for at forsvare socialismen over for aggressioner fra USA.ö

ÖKONOMISK FREMGANG I DDF KOREA



Nyt boligbyggeri ses overalt i Pyongyang i DDF Korea

Til trods for isolation, sanktioner og blokade oplevede befolkningen i DDF Korea ifølge en artikel fra Bloomberg.news den 12. juli 2013 i 2012 en gennemsnitlig økonomisk vækst på 1,3% i forhold til året før, hvor resultatet kun var 0,8%. Produktion af jordbrugsprodukter og fiskeri steg med 3,9% mens produktionen af fjerkræ og svin steg med hele 12,3%. Iagttagere mener, at man her ser resultatet af den øgede vægt i landets økonomi på hævelse af befolkningens levestandard, som DDF Koreas nye leder kammerat Kim Jong Un gav udtryk for i sin tiltrædelsestale som første sekretær for Koreas Arbejderparti i april 2012.

DDF KOREA AFVISER MISSILTRUSSEL FRA NORD

Det nordkoreanske nyhedsbureau KCNA udsendte den 16. juli 2013 en fordømmelse af en ny rapport fra US Congressional Research Service, der opfordrer til et større samarbejde mellem lande i Østasien og Stillehavsområdet for opbygning af et amerikansk missilforsvarssystem for at ömødegå missiltruslen fra Nordkorea.ö

Videre i erklæringen hedder det, at USA efter den kolde krigs ophør har været i gang med en verdensomspændende militær ekspansion og har foretaget helt utilslørede aggressioner i andre lande

under påskud om ökrig imod terror og trusler fra masseödelæggelsesvåben.ö USA er for tiden i gang med at opbygge et netværk af missilforsvarssystemer rækkende fra Alaska til Australien via Japan, Sydkorea og Filippinerne under påskud om ömissiltruslen fra Nordkorea.ö

Ifølge KCNA er sandheden her tydeligt, at Nordkorea blot bruges som et røgslør for USA's forsøg på at overgå Kina og Rusland som regionale militære stormagter. DDF Korea kan åbenbart også her bruges som prygelknabe.

USA KRÆVER SYDKOREANSK EGENBETALING

Sydkoreas regering forhandler for tiden med USA om et forslag til en ny aftale om større medfinansiering af de amerikanske troppers tilstedeværelse i Sydkorea. USA kræver, at Sydkorea betaler 50% af udgifterne.

I en erklæring fra nyhedsbureauet KCNA fordømmes de sydkoreanske myndigheder, fordi de overhovedet accepterer tanken om, at den sydkoreanske befolkning skal betale skat til finansiering af den amerikanske hær, der kun har bragt ulykke, deling af landet og fare for en ny krig på Koreahalvøen med sig.

NORDKOREANSK SKIB OPBRAGT I PANAMA 11

Det nordkoreanske handelsskib Chongchongang blev den 17. juli 2013 opbragt af myndighederne i Panama. Det skete da skibet var ved at passere Panamakanalen på vej fra Cuba til Korea. Panamamyndighederne opbragte skibet under påskud af mistanke om narkotikatransport. Men på skibet fandt myndighederne udover 10.000 tons sukker containere med 240 tons defensive ældre sovjetiskbyggede våben ö herunder 2 MIG-21 og 1 MIG-15-fly. Og ingen narkotika. Besætningen på 35 mand blev anholdt mens skibet blev undersøgt.

I en udtalelse fra DDF Koreas udenrigsministerium den 17. juli 2013 hedder det: Skibet indeholder intet ulovligt ó kun ældre våben, som er sendt til renovation i DDF Korea fra Cuba, og som siden skal returneres i henhold en legitim kontrakt. Panamas myndigheder skal omgående løslade besætningen og lade skibet sejle videre.ö

STEARINLYSAKTION I SYDKOREA

I mere end 10 større byer i Sydkorea blev den 30. juni 2013 afholdt stearinlysaktioner i protest imod de fornylig indførte udvidede beføjelser til det sydkoreanske efterretningsvæsen IS (Intelligence Service). IS kan med lovændringen med ömistankeö om öpro-Nordkorea-kræfterö udspionere oppositionen.

I anledning af 60-årsdagen for våbenhvilen i Korea
genoptrykkes:

POLITISK SVINDEL BAG

KOREAKRIGEN

Af Ellen Brun

Denne artikel er et genoptryk fra pjecen Det Nye Korea, som Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea udgav i 1970 i forbindelse med 20-årsdagen for udbruddet af Koreakrigen. Artiklens forfatter Ellen Brun er cand.mag. og har haft en omfattende skribent- og forfattervirksomhed om udviklingsproblemer. Hun er bl.a. medforfatter til værket Socialist Korea udgivet af forlaget Monthly Review Press i 1976.

Da Koreakrigen brød ud midt i den kolde krig for snart 20 år siden blev den mere end nogen anden enkeltbegivenhed anledning til den antikommunistiske hetz, der i 1950'erne ramte det amerikanske og europæiske venstre. Og selvom det er en temmelig kompliceret opgave, vil det nok kunne lønne sig at kigge nærmere på den i dag, midt i en tid hvor interessen for socialismen er ved at vågne i vores del af verden. Selv et relativt flygtigt gensyn med denne krigs historie vil nemlig få mange af de økendsgerningerø, som vestlige politikere og historikere i de forløbne år brugte i deres ideologiske krigsførelse, til at fordufte i den tomme luft og efterlade et så spinkelt grundlag for den anti-kommunistiske version, at det uvægerligt henleder tanken på den store konflikt, som pådrog sig opmærksomheden nogle år senere, nemlig Vietnamkrigen. På en måde kan Korea i dag symbolisere venstrekræfternes genrejsning! Kendskabet til dets militante anti-imperialistiske holdning og økonomiske udvikling må indgå i den stående diskussion omkring imperialismen og ulandenes problemer.

Koreas moderne historie fik sin start i begyndelsen af 1930'erne med dannelsen af en anti-japansk guerilla på masse-basis med politiske skoler over store dele af landet. Den 25. april 1932 grundlagdes Det Koreanske Folks Revolutionære Hær under ledelse af Nordkoreas nuværende leder, Marshall Kim Il Sung, der til trods for sin unge alder blev ansvarlig for den politiske og

militære linje, som siden fulgtes i kampen mod japansk kolonialisme. Samtidig med at bonde- og arbejderbevægelsen således voksede i selve landet, etableredes der et base-område lige på den anden side af grænsen i Kina, hvor et mindretal på ca. 1 million koreanere levede. Fra omkring 1937 spillede denne base en stor rolle i Koreas nationale befrielseskrig som knudepunkt for sabotage, politisk agitation og spionage mod japanerne. Generelt kan man sige, at højnelsen af den politiske bevidsthed og organisation synes at have været prioriteret meget højt i denne langvarige guerillakrig, som på grund af særlige historiske omstændigheder ikke fik lov til at blive kæmpet til sin logiske afslutning.



12
Kammerat Kim Il Sung taler her til masserne i Pyongyang lige—
efter Koreas befrielse i august 1945.

Da den sovjetiske Røde Arme den 10. august 1945 rykkede sejrrikt ned i Korea, mødte den derfor et folk med en betydelig politisk erfaring og organisation. Kim Il Sung, som ved befrielsen kun var 33 år gammel havde 15 års praktiske erfaringer som guerillaleder bag sig og svarede derfor ikke ligefrem til de almindelige vestlige forestillinger om den ukendte parti-bureaukrat, der hentes frem fra mørket af sine sovjetiske beskyttere! Både Kina og Sovjet kan i dag bevidne, at Kim Il Sung faktisk hører til en af de få virkelig selvstændige politikere i verden.

Efterhånden som japanerne overgav sig, dannedes der over hele Korea såkaldte Folkekomiteer, - flest i Sydkorea, som var det mest frugtbare og tættest befolkede område. Disse Folke-Komiteer var næsten alle under en vis kommunistisk indflydelse, men i realiteten udgjorde den en bred repræsentation af sociale grupper. (1) Den 6. sept. Afholdt den Nationale Komite til Forberedelse af Nationens Uafhængighed et møde i Seoul, hvor Folke-Komiteernes repræsentanter i hele landet dannede en national regering med jurisdiktion over hele Korea, nord som syd.



Koreas skæbne afgøres af stormagter på Cairo konferencen i 1943.

Desværre for koreanerne var det imidlertid ifølge stormagtsaftalen i Kairo i 1943 blevet bestemt at koreanerne efter 40 års japansk koloniherrdømme ikke kunne skønnes modne til selv at overtage roret, hvorfor Sovjet skulle modtage Japans overgivelse nord for den 38. breddegrad, og amerikanerne syd for den. Da general John R. Hodge landede i spidsen for de amerikanske besættelsesstyrker i Sydkorea den 8. sept. ó altså to dage efter oprettelsen af den nye nationale regering ó blev de modtaget af en regeringsdelegation. Imidlertid nægtede amerikanerne at have noget med denne at gøre og en af deres første handlinger bestod i at ophæve Folkekomiteerne og erklære dem ulovlige. Yderligere: I stedet for at gøre det af med resterne af japansk indflydelse bl.a. afsætte den berygtede japanske generalguvernør Abe, forlangte gen. Hodge, at alle koreanere fortsat skulle lyde Abe og at alle japanere, som var blevet afsat fra deres stillinger, skulle genindsættes. Al regeringsmagt over koreansk territorium syd for den 38. breddegrad og dets folk vil indtil videre blive udøvet under min myndighedó erklærede chefen for de amerikanske styrker i Stillehavsområdet, general Mac Arthur. Engelsk blev erklæret det officielle sprog.

Nord- og Sydkorea udvikles i hver sin stik modsatte retning ó genforening ikke i sigte.

For første gang i sin historie var landet herefter delt ved den 38. breddegrad: den øverste halvdel under russisk besættelse og den nederste under amerikansk. Ligesom senere hen i Vietnam var det ganske vist aldrig officielt meningen, at delingen skulle være permanent. Men med den tiltagende kolde krig mellem USA og Sovjet viste den fælles kommission med sovjetiske og amerikanske repræsentanter sig hurtigt magtesløs til at etablere landes forening, og da USA i sommeren 1947 overgav opgaven til en Korea-kommission under FN (U.N.T.C.O.K., der blev berygtet for sin pro-vestlige holdning) var muligheden for Koreas genforening og uafhængighed foreløbig

udskudt. I den lange periode fra 1945 til Koreakrigens udbrud blev ethvert forsøg på at finde en løsning på problemerne, ifølge pålidelige historiske kilder (2) først og fremmest saboteret af amerikanerne.

Udviklingen i nord og syd gik fra nu af i modsat retning. I syd oprettedes under dr. Syngman Rhee, der vendte hjem fra sig eksil, en regering, som ifølge den amerikanske Korea-ekspert (3) Georges McCune, bestod af herremænd og de mest reaktionære, tidligere pro-japanske elementer. Og selvom koreanerne efterhånden formelt rykkede ind på de pladser, japanerne før havde indtaget, så var det i praksis amerikanerne, der overtog løvens part af de økonomiske interesser. Talrige bonde-opstande og regeringskriser karakteriserede perioden op til 1950. (4)



Militærdiktatoren og USA's lakaj Syngman Rhee ses her tale i Seoul i 1948. T.v. ses USA's øverstkommanderende i Korea general Hodge.

I nord tyder alt på, at russerne stort set overlod det til de koreanske Folke-Komiteer at regere og organisere den økonomiske opbygning; samtidig ydede de en effektiv økonomisk bistand. Før befrielsen havde ca. 91 % af samtlige investeringer i Korea været japanske, så da Nordkorea besluttede at ölikvidere alle rester af japanske imperialismeó betød det i realiteten en nationalisering af alle større virksomheder, banker, miner, skove, vandingsanlæg samt ikke mindst: jorden. Jorden blev fordelt gennem en vidtrækkende landreform, og begyndelsen til udviklingen af en sværindustri blev lagt. (For ikke at skabe større vanskeligheder for genforeningen af landet, nøjedes man foreløbig med et demokratisk program, som kunne finde tilslutning blandt de bredeste kredse). Hurtighed og effektivitet skal ifølge de eksisterende

kilder stort set have karakteriseret opbygningen i nord. F.eks. gik man kun 4 mdr. efter befrielsen i gang med en alfabetiseringskampagne i hele den nordlige del, som på kort tid udryddede analfabetismen. Den økonomiske udvikling i denne periode og ó senere hen ó den aktive modstand befolkningen ydede under krigen, er det pragmatiske vidnesbyrd om folkekomiteernes og regeringens politiske opbakning blandt befolkningen. Mens modstanden mod japanerne kun havde involveret et mindre antal af koreanerne, så deltog til gengæld så at sige hele befolkningen aktivt i Koreakrigen. Da denne begyndte (25. juni 1950) syntes koreanerne i nord at have nået mindst samme punkt som cubanerne havde nået under Svinebugt-invasionen: de stod helt bag deres regering.

USA misinformerer FN om krigsudbruddet.



Koreakrigen bryder ud.

Til trods for den sikkerhed, hvormed vore skolebøger udtaler sig om spørgsmålet, er det aldrig blevet bevist, hvem der begyndte krigen. Ifølge den amerikanske delegerede i Sikkerhedsrådet forelå der en rapport fra FN-kommissionen i Korea om, at nord havde invaderet syd. Men i omtalte rapport, som først blev offentliggjort en måned senere, da alle afgørende beslutninger var truffet, står der kun: öDen sydkoreanske regering erklærerí .ösv. Først i maj 1951 påstod amerikanerne omsider, at de havde fået fat i nogle dokumenter fra Nordkorea, der öbevisteö, at en invasion af syd havde været planlagt. Dokumenterne var dog åbenlyst forfalskede, f.eks. var stednavnene angivet på japansk i stedet for koreansk og Koreas Folkehær blev omtalt öDen Nordkoreanske Hærö, - en betegnelse, som aldrig blev benyttet i nord. (5) På et grundlag så løst, at det i dag næsten forekommer utroligt tog FN ikke bare stilling, men gav general Mac Arthur hvad der i realiteten svarede til en blanco-fuldmagt til at gøre hvad der passede ham i FN's navn. For en ordens skyld skal nævnes, at amerikanerne sandsynligvis ikke ville have handlet anderledes uden denne fuldmagt. Præsident Truman havde allerede lovet öden koreanske regering troppedækning og støtteö før Sikkerhedsrådet i al hast traf beslutning om

sanktioner. At USA siden var ude af stand til at mobilisere FN i forbindelse med Vietnam viser den store forskydning i magtbalancen, som senere er sket, samt den nye sammensætning af FN. (6) Men dengang var FN domineret af pro-amerikanske regeringer, ikke mindst repræsenteret af skandinaverne ó f.eks. generalsekretær Trygve Lie ó og danskerne, der sendte det berømte hospitalsskib öJutlandiaö. Hvor usikker en grænse der er mellem öhumanitær hjælpö og politisk støtte gik op for os, da vi på besøg i Nordkorea museer så kopier af amerikanske og sydkoreanske propagandaskrifter der brugte öJutlandiaö politisk. öJutlandiaö blev af amerikanerne ligefrem foreslået som forhandlingssted på et vist tidspunkt!

Hvad enten det var Nordkorea, der uprovokeret begyndte en offensiv mod syd den 25. juni 1950, eller om angrebet startede fra syd (som Nordkorea hævder) er det ikke uinteressant at undersøge de forskellige fordele og ulemper de implicerede parter kunne have af krigsudbruddet.

Syngman Rhee i Sydkorea pønsede på krig.

I juni 1950 var Syngman Rhee-regimet i syd inde i den hidtil alvorligste regeringskrise og på mange måder på vej til at falde sammen af sig selv. Kun helt¹⁴ exceptionelle begivenheder ville kunne redde ham fra politisk nederlag. I sit nytårsbudskab havde Rhee allerede udtalt: öI det nye år vil vi som en mand stræbe efter at genvinde det tabte territorium. På grund af den internationale situation har vi hidtil fulgt en fredelig politik, der svarede til FN's og USA's fredelige politik. Vi må imidlertid huske, at det i det nye år, i overensstemmelse med den ændrede internationale situation, er vor pligt at forene Syd og Nordkorea med egen styrke.ö (7) Den internationale situation som Syngman Rhee hentydede til var utvivlsomt Mao Tsetungs sejr i Kina (trods amerikansk militær støtte til Chiang Kai-shek) der var sket nogle måneder før, og som blev årsagen til en fuldstændig omprioritering af amerikansk strategi i hele Det Fjerne Østen. Dette var givetvis også baggrunden for den gensidige forsvarsaftale, som blev undertegnet den 26. januar 1950 mellem Rhee og USA, og som samme forår førte til de første bestræbelser på at skabe den asiatiske forsvarsalliance under USA's paraply. Sidenhen oprettet som under navnet SEATO. Som en enkelt blandt mange lige, så skal interessante detaljer omkring Syngman Rhees politik i foråret 1950 nævnt en artikel i New York Times (14/3-1950), der fortalte at Rhee havde arresteret 13 medlemmer af sin egen

nationalforsamling, fordi de havde krænket loven om sikkerhed. Blandt de 5 beskyldninger, der rettes imod dem, er den beskyldning, at de skal have modsat sig invasionen af Nordkorea. I sit kapitel om Korsfæstelsen af Korea konkluderer den amerikanske historiker D.F. Fleming følgende om Syngman Rhee: Vi ved ikke om Rhee begyndte krigen, men vi ved, at han fra et personligt standpunkt havde rigelig grund til at gøre det, og var fuldstændig i stand til at starte konflikten. Og den amerikanske historiker tilføjer: Alt hvad vi har lært om Rhee og hans hemmelige despotiske metoder siden midten af 1950'erne berettiger fuldtud den opfattelse, at han ville have startet Koreakrigen for at fremme personlige og patriotiske formål, som han siden åbent har været villigt til at fremme med et hvilket som helst middel, inklusive en verdenskatastrofe i form af kernevåbenkrig. Han har fuldtud bevist, at dersom han ikke begyndte Koreakrigen, så var det kun fordi de Røde kom ham i forkøbet. (8)

Om de Røde kom ham i forkøbet er som sagt endnu et åbent spørgsmål. I hele foråret 1950 havde Nordkorea fornyet sine bestræbelser for en fredelig forening af landet. Gentagne invitationer til Sydkoreas parlamentsmedlemmer og forslag om optagelse af en fælles drøftelse af mulighederne for genforening blev udsendt så sent som 10 dage før Koreakrigens udbrud. På grund af den dybe krise, som Syngman Rhee regimet befandt sig i, syntes Nordkorea, efter gennemførelsen af populære reformer og en heldig økonomisk opbygning, at have alt at vinde og intet at tabe ved at fortsætte sit politiske pres med fredelige midler. I betragtning af den provestlige FN-komites tilstedeværelse i Sydkorea forekommer det endvidere utroligt kortsynet hvis Nordkorea skulle have begyndt en konflikt netop på det tidspunkt hvor russerne (i protest mod Kinas manglende optagelse i organisationen) havde indledt en boykot af FN's Sikkerhedsråd. Hvis krigen havde været planlagt, således som det hævdedes fra vestlig side, er det uforståeligt, at den sovjetiske FN-delegerede som opholdt sig i New York, ikke kom til stede og af al magt forhindrede vedtagelsen af den resolution, som inddrog FN i konflikten. Dette er et af de mest forvirrende mysterier i historien om Politbureauets handlinger, skrev en amerikansk kommentator i den anledning. (9) Det er imidlertid ikke det eneste forvirrende mysterium der skæmmer den vestlige version af Koreakrigen.



Koreakrigens civile ofre

Koreakrigen misbruges af USA til offensiv imod venstrefløjen, Kina og DDF Korea.

Konflikten blev i sin tid skiftevis fremstillet som en sovjetisk og en kinesisk aggression. Men alt tyder på, at krigen kom som en lige stor overraskelse for dem begge. På den anden side havde USA's ufredelige politik i Kina netop lidt skibsbrud, hvilket gav amerikanerne et chok, som de dårligt nok endnu i dag har forvundet. Uden dette, ville det amerikanske folk næppe så let have indset det nødvendige i at genopruste Japan, accepterer Mac Arthurs politik, der gik ud på at bevare Japans feudale elite, eller, som F.D. Fleming udtrykker sig, føre kolonialismen i Sydøst Asien en anti-kommunistisk allierets uniform. (10) Som bekendt var det netop på denne tid, at USA havde ændret politik i Vietnam, hvor man hidtil havde støttet Ho Chi Minh mod franskmændene. Præsident Trumans ordre om otdropperdækning og støtte til Sydkorea medførte også øget militær støtte til franskmændene i Vietnam og til den anti-kommunistiske nedkæmpelse af HUK-bevægelsen i Philippinerne. I sammen mønster passer også afsendelsen af den syvende flåde til Formosa.

Ligeså mange problemer Koreakrigen skabte for den kommunistiske side, ligeså mange løste den faktisk for den anti-kommunistiske: I løbet af to dage gav krigens udbrud Chiang Kai-shek amerikansk beskyttelse mod en invasion fra kontinentet (noget der hidtil havde været politisk umuligt at få gennemført). Den udskød det for USA ubehagelige spørgsmål om en fredstraktat med Japan, som kunne have medført en opgivelse af militærbaser og tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Japan. Den gav Syngman Rhee international autoritet i form af støtte fra USA og De Forenede Nationer netop på det tidspunkt, hvor han var blevet næsten totalt politisk isoleret i sit eget land. (Parallellen til Vietnamkrigen er iøjnefaldende: også

her begyndte bombardementerne af Nord på et tidspunkt, hvor Saigon var blevet ude af stand til at danne en stabil regering!) Indirekte havde Koreakrigen endelig en gunstig indflydelse på den japanske økonomi, - og den amerikanske, der i slutningen af 1940'erne viste tegn på stagnation efter det store opsving i kølvandet på 2. verdenskrig, og samtidig kunne krigen benyttes til den massive anti-kommunistiske hetz, der splittede og ødelagde venstrekræfterne både i USA og Europa. Sidst, men måske ikke mindst har den kinesiske öaggression under Koreakrigen til dato været hovedargumentet for at holde den kinesiske Folkerepublik udenfor FN, samt hvad der især er vigtigt for koreanerne: muligheden for en fredelig genforening af Korea brød endeligt sammen.

Koreakrigens udbrud byggede på politisk svindel ö ikke kommunistisk aggression.

Alle disse ting måtte, set fra Nordkoreas og den socialistiske lejrs side, forekomme at være en temmelig høj pris at betale for den tvivlsomme mulighed for at befri Sydkorea.

Om Koreakrigens faktiske udbrud står Sydkoreas og Nordkoreas modsatte versioner som sagt overfor hinanden, og det må blive en opgave for fremtidige historikere at finde dokumentation, der beviser hvilken, der er mest troværdig. Den vestlige version vil altid kunne påberåbe sig den hurtighed og effektivitet hvormed de nordkoreanske styrker kort efter krigsudbruddet, rykkede ned i Sydkorea. En del af forklaringen kan være, at sydkoreanere i stort antal sluttede sig til disse styrker. En anden forklaring er den hypotese, som amerikanerne Hüberman og Sweezy udkastede (Monthly Review, aug. 1951) om, at nordkoreanerne lod sig provokere og faldt i en fælde: At general MacArthur gennem et strategisk tilbagetog ønskede at skabe en katastrofe-stemning, som kunne blive påskud til et større engagement ikke bare i Korea, men i Kina. At Mac Arthur stræbte efter et opgør med Kina er siden blevet bekræftet på forskellig måde (11), og når det endte med åbne uoverensstemmelser mellem general Mac Arthur og præsident Truman, så var det i høj grad denne politik, der lå bag. At krigen ikke udviklede sig til en storkonflikt med Kina (med anvendelse af atomvåben) skyldes bl.a. Englands indtrængende modstand mod en sådan mulighed.

På den anden side: Hvis FN-styrken som den påstod, havde haft som eneste formål at slå en aggression tilbage, hvorfor standsede man så ikke ved den 38.

breddegrad? Hvorfor fik FN-tropperne lov til at fortsætte krigen på nordkoreansk territorium helt op til Kinas grænser med bombardementer af selve området ved Yalufloden med det tydelige formål at östandse kommunismen ö som Mac Arthur's efterfølger, general Ridgeway udtrykte sig?

Den fantastiske tvetydighed i de første vestlige dokumenter om krigens udbrud, beretningen om John Foster Dulles' besøg ved den 38. breddegrad kun en uge før krigsudbruddet og den første öfejlagtige amerikanske meddelelse, der gik ud på, at ösydkoreanerne har angrebet Nordkorea ö. Ligeledes en gennemgang af den vestlige presses propaganda i form af fortællinger, fordrejelser og falske fremhævelser i forbindelse med denne krig har været rigt dokumenteret af den amerikanske journalist I.F. Stone i hans bog, öThe Hidden History of The Korean War ö (1952, genoptrykt 1969). Da det franske tidsskrift L'Observateur (15/2-1951) aftrykte I.F. Stone's første artikel om Koreakrigen, kommenterede bladets redaktør, Claude Bourdet, den på følgende måde: öHvis Stone's teori svarer til virkeligheden, så står vi overfor den største svindel i hele den militære historie; jeg bruger bevidst dette udtryk, for der er ikke tale om et harmløst bedrageri, men om en frygtelig manövre, hvor bedraget bevidst bruges til at forhindre fred på et tidspunkt, hvor den er mulig.ö

Med nævne bog og andre veslige historiebøger i hånden er det vanskeligt at opretholde teorien om, at Koreakrigen var en kommunistisk aggression. FN's rolle og de mange illusioner man i Europa havde om USA's anti-fascistiske rolle under 2. verdenskrig gjorde det den gang vanskeligere at gennemskue tingene end det senere blev i forbindelse med Vietnamkrigen.



Koreansk landsby udslettes med amerikanske napalmbrandbomber

Nordkorea som USA's krigslaboratorium.

Men uanset hvordan man fortolker Koreakrigens udbrud, så må man i diskussioner om FN og spørgsmålet om öfredsbevarende styrkerö aldrig glemme, at FN-flaget i Korea vejede over en total udryddelseskrig (vestlige blade skrev åbent om öden brændte jords politikö) med anvendelse af kemiske og bakteriologiske våben, napalm, massive bombardementer, der f.eks. i Pyongyang kun levnedes to huse på højkant, og massakrer i lighed med den nu så omtalte My Lai massakre i Vietnam. Alt tyder faktisk på, at Korea i FNs navn blev brugt som krigslaboratorium og prøveklud forud for Vietnamkrigen. Og i alle disse år har FN pure nægtet at høre Nordkoreas eller Kinas version af begivenhederne! De er blevet fordömt uden nogensinde at have fået lov til at komme til orde!

Med denne udstilling af grusom krigsförelse håbede amerikanerne sandsynligvis at indgyde folkene i Asien angst for USA's militære magt, samtidig med at man fik en prøve på såvel Europas som de socialistiske stormagters reaktioner. Når førstnævnte, aldrig vedkendte formål ikke blev opfyldt skyldes det først og fremmest det koreanske folks modstand og hjælpen fra Kina, samt vietnameserne som nogle år senere skulle tilföje vestlig imperialisme endnu et nederlag ved Dien Bien Phu i Vietnam. At det i kølvandet på Koreakrigen blev nödvendigt at indföre McCarthyismen i selve USA tyder endvidere på, at det amerikanske folk, først og fremmest den intellektuelle elite, allerede den gang begyndte at sætte spørgsmålstegn ved deres lands udenrigspolitik.

Konklusion.

Det var en tid, hvor man troede, at blot forholdet mellem USA og Sovjet blev forbedret, så ville alle problemer kunne løses. Dette har vist sig ikke at slå til i Korea. Til trods for at det oprindeligt var den kolde krig mellem USA og Sovjet, der påtvang Korea delingen ved den 38. breddegrad og en ödelæggende krig, så har det bedre klima mellem de to supermagter ikke haft nogen positiv indflydelse på situationen i dette asiatiske land. Krigen er aldrig formelt blevet afsluttet og forhandlingerne fortsætter hver uge i Panmunjom mellem amerikanere (undskyld, FN-styrkerne!) og koreanerne som vidnesbyrd om en historisk periode, der burde have overlevet sig selv. Under den hykleriske påstand, at regeringen i Nordkorea ikke er andet end en kinesisk eller sovjetisk marionet har de fleste vestlige regeringer oprettet diplomatiske forbindelser med Sydkorea. Nordkoreas

uafhængige linje i den internationale kommunistiske bevægelse står imidlertid i skarp kontrast til Sydkoreas utvetydige pro-amerikanske politik. Mens alle fremmede tropper for længst har forladt den nordlige del, er den sydlige del endnu i dag besat af 60.000 amerikanske soldater, der ösikkerer landets selvstændighedö. Episoder ved demarkationslinjen mellem Syd- og Nordkorea minder desuden hver dag om muligheden for en ny krigs udbrud. En urovækkende eskalation har fundet sted i det sidste halvandet år: tilfangetagelse af spionskibet Pueblo, nedskydningen af et amerikansk spionfly ved Nordkoreas kyst og for nyligt igen nedskydningen af en amerikansk helikopter, minder om, at det koreanske kapitel ikke er afsluttet. Asien vil endnu kunne bringe verden mange overraskelser, så længe USA ikke har overladt verdensdelen til asiaterne!

- (1) Grant Meade, American Military Government in Korea, New York 1951, s. 55. (Bogen er skrevet af et medlem af den amerikanske militærregering og giver et godt billede af situationen før krigen)
- (2) George M. McCune, Korea Today, Cambridge 1950 (En af de bedste böger om Korea før Koreakrigen).
- (3) McCune, s. 47-52. (öNationalistenö Syngman Rhee¹⁷ havde tilbragt 37 af sine 70 år i USA; under 2. verdenskrig var han i Washington).
- (4) Se herom bl.a. Kai Moltke: Korea kæmper, Frit Forlag 1950.
- (5) Wilfred G. Burchett: Again Korea, New York 1968 s. 130-131.
- (6) Burchett bemærker, at FN's nye sammensætning med afrikanske og asiatiske medlemmer i dag ville göre en lignende udvikling umulig.
- (7) Burchett, s. 125.
- (8) D.F. Fleming, The Cold War and Its Origins 1950-1960, Vol. II, s. 655.
- (9) Richard P. Stebbins, cit. i D.F. Fleming, s. 543.
- (10) MacArthur blev fjernet fra sin post d. 11. april 1951 af præsident Truman på grund af manglende underordning (dvs. generalen fortsatte forsög på at udvide krigen til Kina) Se: John Spanier: The Truman-MacArthur Controversy and the Korean War. Haward U.P., 1959, s. 240 ff. Som general Bradley sagde, ville MacArthur have indblandet USA öi den forkerte krig, det forkerte sted, på det forkerte tidspunkt og med den forkerte fjende.ö

Nordkoreainsamlingen: **GØDNING OG DIESELOLIE FOR 23.000 KR. TIL UNHA-RI**



Børnene i Unha-ri børnehaven takker for gaverne og siger farvel til Venskabsforeningens delegation



To formænd: Unha-ri kooperativformanden Kang Chol Ho og Venskabsforeningens formand Anders Kristensen.



Hr. Paek Il Min og fru Kim Yu Sun fra Unha-ri ó Venskabsforeningens venskabslandsby

Venskabsforeningens delegation aflagde den 30. juli 2013, under sit besøg i Korea, et besøg i foreningens venskabslandsby Unha-ri. Landsbyen er beliggende i Onchon-amtet i Sydpyonganprovinsen godt 100 km vest for Pyongyang. Her afleverede delegationen 1 tons dieselolie og 5 tons kunstgødning til en værdi af 23.000 kr. til Unha-ri Kooperativfarmen. Delegationen blev på kooperativfarmen mødt af dens formand Kang Chol Ho. Han takkede dybt for gaven fra Venskabsforeningen og sagde, at hjælpen var uundværlig for at opnå et godt høstresultat. Trods USA's blokade og sanktioner, der umuliggør mekanisering af produktionen, så forventede Kang et godt høstresultat på 7 tons ris pr. ha. og 9 tons majs pr. ha i 2013. Landsbyen har ca. 3500 indbyggere.

Også landsbyens børnehave blev besøgt. Her afleverede delegationen en stor mængde legetøj fra Danmark til børnene. Grundet sommerferie var der ikke mange børn tilstede, men de blev meget glade og overraskede. Børnene havde forberedt en kunstnerisk optræden for den danske delegation.

Den danske delegation besøgte også en bondefamilie i Unha-ri fru Kim Yu Sun og hr. Paek Il Min. Parret bor et typisk koreansk bondehus med deres to sønner på 14 og 15 år. Huset består af tre værelser samt køkkenet og 18 WC/bad. Gulvene opvarmes via røgrør fra komfur i køkkenet. Der er el samt TV og DVD-afspiller. Familien har to grise, 3 høns og en hund samt egen grøntsags have.

STØT NORDKOREAINDSAMLINGEN

Venskabsforeningen har i 18 år kørt den humanitære NORDKOREAINDSAMLINGEN GIRO 5 25 22 45. De seneste år har indsamlingen og Venskabsforeningen indgået venskabsaftale med landsbyen Unha-ri i Onchon i Sydpyonganprovinsen om, at det primært er der indsamlingen leverer sin humanitære bistand. Bistand gives hovedsageligt til børnehaven i byen og byens landbrugskooperativ. I de seneste år har Nordkoreainsamlingen leveret legetøj, ny gulvbeklædning, træ til reparation af børnehavens tag, undervisningsudstyr og udstyr til stabilisering af den ellers ustabile elforsyning. Ligeledes har indsamlingen leveret kunstgødning, dieselolie og traktordæk til Unha-ri landbrugskooperativ. Hjælpen fra Nordkoreainsamlingen går ubeskåret til formålet. Giv et bidrag ó stort eller lille ó alt hjælper.

STØT NORDKOREAINDSAMLINGEN

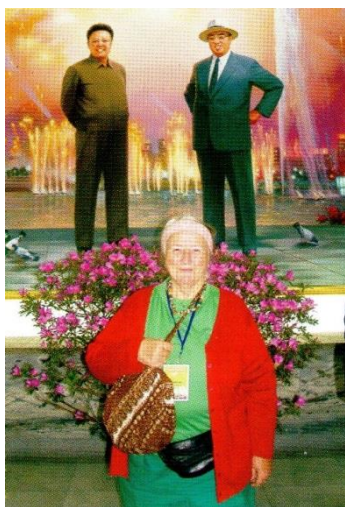
GIRO 5 25 22 45 ELLER NETBANK

DANSKE BANK REG.NR. 15 51 KONTO 00 05 25 22 45

TUREN GÅR TIL NORDKOREA

REJSEINDTRYK FRA NORDKOREA FRA APRIL 2012

Ved Karen Hammer



Karen Hammer ó her på besøg i blomsterudstilling i Pyongyang i april 2012

Medlem af Venskabsforeningen - Karen Hammer - deltog i april 2012 i foreningens 30-medlemmer store venskabsdelegationsbesøg i DDF Korea i forbindelse med fejring af afdøde præsident Kim Il Sung's 100-års fødselsdag.

Her er uddrag af hendes rejsebeskrivelse, som har været offentliggjort i rejsetidsskriftet North-Art Magazine nr. 140 – 2013.

Uden nogen form for kendskab til Juche-filosofien eller dens historiske baggrund landede jeg i Pyongyang den 10. april 2012. I lufthavnen var alt afslappet, dog blev min mobiltelefon inddraget. Ved ankomsten til det 45 etager høje Yanggakdo International Hotel blev vores delegationsgruppe fotograferet, så vi kunne komme i avisen sammen de flere hundrede andre delegater fra hele verden. Og jeg fik tildelt et dejligt værelse med bad oppe på 31. sal. Hotellet ligger på en ø sammen med store biografkompleks, der hvert år i januar afholder international filmfestival.

Det er hårdt arbejde at være i en politisk delegation og at være i et land, hvor man skal lystre, ikke komme for

sent og ikke stille dumme spørgsmål. Vi var 30, og man var meget tilfreds med, at Danmark kunne stille med en så stor gruppe, men nogle af os var unge og drak mange øl til sent på morgenen. De nåede ikke bussens afgang og skabte derved problemer for de stakkels guider, der hele tiden skulle have situationen under kontrol, og vide, hvor hver eneste af os var. Allerede den første morgen manglede vi Mads, og en af guiderne blev tilbage for at samle ham ind. Vi havde fået tildelt hele tre guider: Unge smukke Whang, tjekkede og meget effektive Kang samt Kim der virkede nervøs og samtidig havde fået tildelt en noget utaknemmelig opgave: Han skulle interviewe os en efter en for at motivere os til et større engagement for sagen. I en kortege med politibil foran mere end 20 busser kørte vi mod Mangyongdae-parken og Kim Il Sung's fødested. Effektive trafikbetjente dirigerede os gennem byens næsten biltomme gader. Fremme ved parken blev vi overhalet af en Mercedes, der bragte den forsinkede Mads frem; i Nordkorea er der ingen, der bliver glemt/væk.

Kim Il Sung blev født den 15. april 1912 og døde den 8. juli 1994. Allerede som 14-årig gik han ind i modstandsbevægelsen mod Japans tyranni. Ifølge historikerne kæmpede han i Manchuriet. Men ifølge nordkoreanerne havde hans guerillatroppe base oppå på det hellige bjerg Paekdusan med den imponerende vulkansø Chon, som grænser op til Kina. Her levede han med sin hustru Kim Jong Suk og her blev sønnen Kim Jong Il født den 16. februar 1942. Vi havde set frem til også fejre hans 70-års fødselsdag, men han sank pludselig sammen af et hjertestop den 17. december 2011. Hans tredje søn Kim Jong Un var da allerede kørt i stilling som den næste leder ó og ham fik vi lov til både at se og høre ved militærparaden den 15. april.

Besøg i bjergene i frost og snestorm

I år var der hård frost oppe i bjergene i april måned, så man havde besluttet at vi, de ærede delegater, ikke skulle helt frem til vulkansøen Chon p.g.a. ufremkommelige veje. Men vi skulle se guerillaparrets hytte nogle kilometer længere nede af bjerget. Meget tidligt om morgenen den 12. april blev vi fløjet mod nord til Samjiyon i et gammelt russiskbygget fly. En lang række slidte busser ventede på os og kørte os ad de snedækkede grusveje op til en større lysning i nåleskoven, hvor Kim Il Sung engang havde vundet et vigtigt slag imod japanerne. Her stod en 50 meter høj bronzestatue af Kim Il Sung og mange andre kæmpestore bronzemonumenter af kæmpende soldater.

Sneen var skovlet væk, så man kunne komme omkring. Men under sneen var jorden spejlblank af is, så repræsentanten for Den Demokratiske Republik Congo faldt med et brag, og hans røde kasket fløj ud i sneen. De mange busser fortsatte mod bjerghytten i hurtigt tempo på trods af de isdækkede veje, og nu begyndte det at sne. Pludselig skete det, som myndighederne ikke havde forudset: Busserne, der havde nedslidte dæk, kunne ikke køre i det glatte føre, de slingrede og stillede sig på tværs, så ingen bagved kunne komme frem. De unge danskere prøvede med reb at trække bus nr. 11 tilbage på vejen, men det gik ikke. Vi måtte alle stå af og gå de næste tre kilometer op ad bjerget. Det ældre politikerpar fra Uganda i deres smukke lange afrikanske kjortler var ikke begejstret for situationen, og de faldt også flere gange. To km inden den berømte hytte var et lille hus med toiletter og nogle stole. Her slog jeg mig ned sammen med fyren fra Den Demokratisk Republik Congo og adskillige andre; vi var temmelig gennemblødte.

De rigtige ofanatikerø gik videre op ad bjerget og stod i en stiv klokke time i hård frost og lyttede til taler, der priste Kim Il Sung's styre. Busserne var nu blevet vendt, og turen gik nedad igen i rasende fart indtil bus nr. 11 stillede sig så grundigt på tværs, at vores bus lige bagved kørte ind i den meterhøje snevold langs vejen og måtte graves fri. Alle måtte nu kæmpe sig videre til fods. Jeg var forsynet med en vandrestav og faldt kun en gang. Efter en halv times tid havde vi passeret de havarerede busser og blev samlet op af andre, så vi med tre timers forsinkelse endelig kunne komme i ly på en restaurant. Her fik vi frokost med mange svamperetter.

Tilbage i Samjiyon lå lufthavnen nu kulsort i aftenmørket uden andre lys end tre små bål tændt for enden af landingsbanen, der er spejlblank. Jeg må klamre mig til en af de andre for ikke at falde. Guiderne diskutere hvorvidt det er forsvarligt at flyve i det vejr; der kunne jo være is på vingerne, men man beslutter sig så til at tage af sted. Det går jo nok med en sådan solid russermaskine. Og det gør det jo. Vi er sent hjemme og dødtrætte.

Fødselsdagen

Næste dag er mere afslappende: Vi besøger en kunststilling med malerier og broderier forestillende legende børn, unge arbejdere, tigre, vilde fugle, den pragtfulde vulkansø Chon i Paekdusan og et flot blomsterbillede med røde begonier og de såkaldte Kimjongilia, der er skabt af en japansk botaniker til Kim Jong Il's ære; en tilsvarende blomst til Kim Il

Sung er en orkide med navnet Kimilsungia. Begge planter findes i tusindvis i den permanent blomsterudstilling i Pyongyang, der er helt overdådig udsmykket i anledning af fødselsdagen. Om aftenen er vi inviteret til en overdådig festbanket i Folkets Kulturpalads. Der masser af lækre koreanske retter, vin og Gensingsnaps. Guiden Kang tager sig pænt af mig og fortæller, at jeg minder om hans farmor.

Endelig er vi fremme ved fødselsdagen og den store militærparade på Kim Il Sung-pladsen, der er større end noget andet, jeg hidtil har mødt på mine rejser. Vi vækkes kl. 6.00 og køres frem i god tid. Der er forbud mod kameraer; fantastisk ærgerligt! ..og alle former for metal er forbudt. På pladsen vil Kim Jong Un deltage i ceremonien. Jeg flytter med Kangs velsignelse længere frem til fyren fra DDR Congo og en række meget charmerende politikere fra Nigeria. Og der sidder jeg så i de næste to timer i første parket, medens titusinder af soldater i perfekt strækmarch i en flydende strøm passerer forbi. Et hundredemands orkester spiller uafbrudt gennem hele forløbet. Jeg er vildt imponeret; mage til disciplin og perfektionisme har jeg aldrig hverken hørt eller set.

I dagens anledning er byens gader fyldt med mennesker med store buketter af røde blomster. Mange af disse vrimler nu ind på pladsen bag militærparaden og begynder at lave øbilleder med de røde blomster. Det hele afsluttes med et langt pragtfyrværkeri. Der er ingen tvivl om, at militæret har fortrinsret i dette land. Der er over en million soldater i hæren og en kæmpe stor reserve. Nordkorea har den fjerdestørste hær i verden.

Besøg på gavemuseet nordpå og børnehavesbesøg

Dagen efter skal vi nordpå til Hyangsan for at besøge de to kære ledes gavemuseer. Enhver besøgende medbringer gaver til præsidenten eller generalsekretæren, og de har hver en kæmpemæssig grotte hugget ud i klippen med tusindvis af mere eller mindre bizarre skatte. Endnu engang er al fotografering forbudt. Vi næsten løber igennem de mange sale, og jeg bemærker, at Malis første præsident Modibo Keita, har været her engang i 1960'erne, og at amerikaneren Billy Graham har været forbi adskillige gange med meget kitschede gaver. Også Poul Hartling har engang været her med en figur fra Den Kongelige Porcelænsfabrik.

På vej til Hyangsan besøgte vi et lille landbrugskooperativ bl.a. for at aflevere 4 kæmpekasser med LEGO til stedets børnehaven. Der bor 354 personer her og dog påstår kooperativlederen,

at Kim Il Sung i sin store godhed har skænket kooperativet hele 34 traktorer. Vi ser en, og vi besøger den lille kostbørnehave, hvor kvikke veltrænede småbørn danser og synger for os. Udenfor musikstuen hænger der fine plakater med glade børn i favnen på de økære ledere og en lille plakat med en begejstret dreng, der peger hen mod et missil og udbryder: „Min general er den bedste!“ Vi besøger derefter et lille hus beboet af en ældgammel dame. Hun er noget særligt, idet hun i 1958 havde besøg af Kim Il Sung. Bag hendes hus hænger et banner med indskriften: „Kim Il Sung og vi vil kæmpe for dig og om nødvendigt til døden!“ På kooperativet arbejder folk i 10 dage, hvorefter de har 4 dage til at slappe af med deres børn, inden det hele begynder forfra.

Besøg i Panmunjom

Vores sidste dag i Nordkorea tilbragte vi delvis nede ved demarkationslinjen til Sydkorea og delvis i Kaesong. Vi blev kørt gennem den demilitariserede zone og frem til de lyseblå huse, der ligger på selve linjen. Kim Il Sung forhandlede i dagene før sin død med USA og Sydkorea om en form for fredelig samarbejde, men døden kom på tværs. USA skiftede præsident og var herefter slet ikke interesserede i at tale med nordkoreanerne. Undervejs til demarkationslinjen kørte vi i gamle busser uden støddæmpere, så jeg med jævne mellemrum løftede mig mindst 10 cm fra sædet og en interessant oplevelse. Vi var praktisk talt alene på den store motorvej, der på de sidste 10 km var forsynet med en slags faldtårne, der i tilfælde af krig kan vælte ned over vejen og stoppe al trafik. På markerne var store områder fyldt op med ruller af pigtråd; hvis man vil angribe Nordkorea må det blive fra luften.

Tid til lidt kultur

En eftermiddag fik vi tid til lidt kultur. 22 km syd for Pyongyang i Ryongsan-ri distriktet ligger Kong Tongmyongs Mausoleum og der er sandelig en omvej værd. Kong Tongmyong var stifteren af Koguryo-riket (277 f.v.t. til 668 e.v.t.) regnes for det betydeligste i Koreas historie, og man hædrede den elskede Kong Tongmyong ved gennem flere århundreder at flytte ham og hans gravmæle med sig, hvor man end slog sig ned. I år 127 flyttede man hovedstaden til Pyongyang og byggede det endelige mausoleum nær byen. På området er hele 170 ha og omfatter også det store Jongrung-tempel og adskillige mindre helligdomme med Buddhaer og smukke vægmalerier. Mausoleet ligger midt i en gammel fyrreskov officielt plantet i år



Vægmaleri af Kong Tongmyong fra mausoleet

427. Foran mausoleet står to meget store stentigre vagt. I alene op til mausoleet står fire statuer af civile embedsmænd og deres heste i hvid marmor overfor statuer af militærofficerer og deres heste også i hvid marmor. Der er adskillige andre stenfigurer i området f.eks. skildpadder bærende stensøjler med inskription til Kong Tongmyongs ære. USA smadrede det hele ²¹ under Koreakrigen, men det er nu smukt restaureret (færdigt i 1993) og er kommet på UNESCO's World Heritage liste siden 2004.

Lyst til at vende tilbage

Jeg oplevede mange interessante forskellige mellem dem og os på kun 11 dage i Nordkorea, og jeg blev langt mere interesseret i dette folk, end jeg havde kunnet forudse. Jeg vil ligefrem komme til at savne mine nye venner og de tre guider, de hver for sig var meget menneskelige. Jeg har stor lyst til at vende tilbage til dette land, der gjorde så meget for at jeg kunne se, hvad der var passende, og til trods for dette, sørgede for, at jeg fik en dejlig tur.

**REGNSKAB 2012
NORDKOREAINDSAMLINGEN
GIRO 5 25 22 45**

ÅRSREGNSKAB 2012

Indtægter:

Bidrag	27.740,75 kr.
I alt	27.740,75 kr.

Udgifter:

Donation til Korea	18.916,34 kr.
Bankgebyrer og girokort	916,25 kr.
I alt	19.832,59 kr.

Bankbeholdning:

1. januar 2012:	12.133,60 kr.
31. december 2012	14.041,76 kr.

Revisor: Birgit Unnerup
14. maj 2013

Rettelse:

VI HAR HELLER IKKE HELT STYR PÅ DIPLOMATIET

**DANSKE DIPLOMATISKE INTERESSER I DDF
KOREA REPRÆSENTERES VIA AMBASSADEN I
SEOUL**

I en udtalelse fra Venskabsforeningen den 21. december 2012 kritiseres udenrigsminister Søvnald for ikke at have styr på diplomatiet, for ikke at have sat sig ind i Koreas historie og for ukritisk at deltage i USA's dæmonisering af DDF Korea. Den kritik er der stadig fuldt ud grundlag for at fremføre.

Desværre er der også indsneget sig en fejl i udtalelsen, idet det er anført, at Danmarks diplomatiske interesser i DDF Korea varetages fra ambassaden i Beijing. Det er imidlertid ikke længere korrekt. Siden 2009 har Danmarks diplomatiske interesser været varetaget fra den danske ambassade i Seoul i Sydkorea.

Vi beklager fejlen.

Anders Kristensen
formand for Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea

22

**TRE KLASSIKERE OM
KOREAKRIGEN PÅ DANSK**

100 KR. PR. STK. INKL. FORSENDELSE.
Bøgerne er brugte, men i pæn stand.

**Kaj Moltke: Korea kæmper. Frit
Forlag 1950.**

**Wilfred Burchett: Korea igen.
Forlaget Rhodos 1971.**

Burchett og Winnington:

**Fangerne på Koje. Forlaget
Tiden 1953.**

**Kan købes ved henvendelse til
Venskabsforeningen**

MEDLEMSMØDE

**TORSDAG DEN 10. OKT. 2013 KL. 19.00
CHRISTIANSHAVNS BEBOERHUS,
DRONNINGENSGADE 34, KØBENHAVN K.**

Program:

Formand Anders Kristensen byder velkommen og orienterer kort om situationen i Korea

Medlemmer af Venskabsforeningens delegation, der besøgte DDF Korea i juli 2013 i forbindelse med fejringen af 60-årsdagen for sejren i Koreakrigen, fortæller om rejseindtryk.

Derefter vises Johnny Mortensens rejsefilm (35 min.)



Venskabsforeningens delegation besøger børnene i Unha-ri

**Gratis adgang.
Drikkevarer og mad kan købes i cafeen.**



NAENARA

Officiel hjemmeside fra
Den Demokratiske Folkerepublik
Korea

Her finder du flere koreanske tidsskrifter på
engelsk og andre sprog samt mange fakta om
politik, historie, kunst, presse,
genforeningssagen, turisme, IT og Koreas
udenrigshandel.

Gå ind på:

www.naenara.com.kp/en/

Læs

Bladet KOMMUNIST

Udgiver: KPID

www.kommunisterne.dk

LÆS TIDSSKRIFTET

SKUB

Udgiver: DKP Æ www.dkp.dk

LÆS

ARBEJDEREN

Danmarks røde dagblad

**3 UGER
GRATIS**

Prøv et abonnement på
Danmarks eneste røde
dagblad. Scan QR-koden og
få avisen fra i morgen.



Ring 35 35 17 87 eller bestil på

abonnement@arbejderen.dk

Eller besøg www.arbejderen.dk

STØT

NORDKOREAINDSAMLINGEN

GIRO 5 25 22 45

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea
C/O A. Kristensen, Løngangstræde 23, 4.
1468 København K.

ELLER VIA NETBANK

**DANSKE BANK
REG.NR. 1551**

KONTO 00 05 25 22 45

**STØTTEN GÅR UBESKÅRET TIL HUMANITÆR
BISTAND TIL
BEFOLKNINGEN I DDF KOREA**

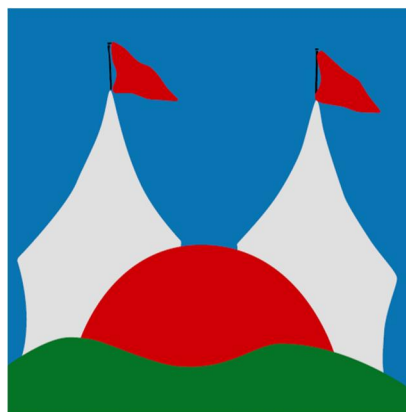
*Girokort kan også fås tilsendt. Henvendelse:
dk-korea@inform.dk*

K-FESTIVAL

NØRREBROPARKEN
17.-18. AUGUST 2013

Lørdag 17. august 14.00-23.00

Søndag 18. august 12.00-17.00



Arrangør: KPID og DKP

**BESØG VENSKABSFORENINGENS BOD
HOS K-FESTIVAL I NØRREBROPARKEN
KØBENHAVN N.**



**Lørdag den 31. august kl. 11 - 18
Strandengen 11 i Roskilde**

Roskilde mini-festival sætter fokus på international solidaritet og antifascistiske kamp.

Son Danesas spiller salsamusik fra Cuba.

Sangeren Stig Ekblom og Fatma giver også et par numre.

Der er boder fra forskellige freds-, solidaritets- og antifascistiske organisationer.

Gourmetgrill med slagtemesterens bedste pølser, webernakkesteg og limosinebøffer samt div. salater og brød.

Øl, vand og vin kan købes - også cubansk rom og øl.

Entre på 50 kr. Grillmad ad libitum til 100 kr.
Af hensyn til indkøb af grillmad skal man tilmelde sig senest den 24. august til Annie Juncher tlf. 24601282 eller juncher@dadlnet.dk.

Overskuddet går til forældreløse børn på Cuba.

**BESØG VENSKABSFORENINGENS BORD PÅ
MINIFESTIVAL DEN 31. AUGUST 2013
I ROSKILDE**



KOREA BULLETIN

AUGUST 2013

43. årgang (udkom tidl. som «Chollima Korea» og «Det Ny Korea»)

ISSN 0108-8467 Æ Redaktør: Gert Poder

Tryk: SatsButikken, København K.

Udgiver:

**VENSKABSFORENINGEN
DANMARK Æ DEN DEMOKRATISKE
FOLKEREPUBLIK KOREA**

c/o formand Anders Kristensen

Løngangstræde 23, 4. th., 1468 København K.

Tlf. 33 14 15 26.

E-post: dk-korea@inform.dk

Hjemmeside: www.dk-korea.dk

Stiftet 1968

- *Støt opbygningen af det socialistiske Korea!*
- *Støt kravet om USA ud af Korea!*
- *Støt Koreas uafhængige og fredelige genforening!*
- *Styrk solidariteten og venskabet med Koreas folk!*
- *Følg udviklingen i Korea og få bl.a. mulighed for at komme med på venskabsrejse til Nordkorea.*
- *Modtag løbende Korea Bulletin.*
- *Blev medlem af Venskabsforeningen!*

Udfyld, klip ud og send ind til Venskabsforeningen eller send en e-mail:

_____ Jeg ønsker medlemskab. Send mig et girokort og noget materiale om Korea og foreningen. Kontingent udgør 150 kr. halvårligt.

_____ Vent lidt. Send mig først oplysninger om Korea og Venskabsforeningens arbejde.

Navn: _____

Adresse: _____

E-mail/tlf. _____